

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๑

เตือนภัยการเกษตร ช่วงวันที่ ๒๑ - ๒๗ ตุลาคม ๒๕๖๓

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
มีฝนตก อากาศเริ่มเย็นลง	เบญจมาศ	ทุกระยะการเจริญเติบโต	โรคใบจุด (เชื้อรา <i>Septoria chrysanthemella</i> , <i>Septoria obesa</i>)	อาการเริ่มแรก พบจุดสีน้ำตาลขนาดเล็กบนใบ ต่อมาแผลขยายใหญ่ขึ้น รูปร่างค่อนข้างกลม มีสีน้ำตาลเข้ม บางครั้งขอบแผลมีสีเหลือง บริเวณแผลพบส่วนของเชื้อราเป็นจุดสีดำเล็กๆ เกิดกระจายทั่วแผล หากอาการรุนแรงแผลจะลามขยายติดกันทำให้ใบไหม้และร่วงหล่น อาการของโรคจะเกิดกับใบล่างๆ ก่อน ถ้าโรคระบาดรุนแรงจะลุกลามถึงใบยอดทำให้ใบไหม้ทั้งต้น	๑. ใช้กิ่งพันธุ์ที่ปลอดโรค ๒. ใช้ระยะปลูกที่เหมาะสม ไม่ควรปลูกต้นเบญจมาศชิดกันเกินไป เพื่อลดการระบาดของโรค ๓. กำจัดวัชพืชในแปลงปลูก ๔. ตัดแต่งใบแก่ออก เพื่อให้ต้นโปร่ง อากาศถ่ายเทสะดวก ๕. ตรวจสอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เมื่อพบเบญจมาศเริ่มแสดงอาการของโรค ตัดส่วนที่เป็นโรค และเก็บใบเป็นโรคที่ร่วงหล่นไปทำลายนอกแปลงปลูก หากโรคยังคงระบาดพ่นด้วยสารไดฟิโนโคนาโซล ๒๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ โพรพิโคนาโซล ๒๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล ๕๐% เอสซี อัตรา ๒๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร โดยพ่นทุก ๗ วัน ๖. แปลงที่เกิดโรคระบาด ควรหลีกเลี่ยงการให้น้ำแบบพ่นฝอย ๗. หลังจากหมดฤดูปลูกควรทำความสะอาดแปลงปลูกโดยเก็บเศษซากพืชไปทำลาย ๘. พื้นที่ที่เกิดโรคระบาด ควรปลูกพืชชนิดอื่นหมุนเวียน
	ฝรั่ง	ติดผล และพัฒนาผล	แมลงวันผลไม้	ตัวเต็มวัยเพศเมียวางไข่เป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๒-๓ ฟอง ในผลฝรั่ง ลึกลงจากผิวประมาณ ๒-๕ มิลลิเมตร หลังจากฝรั่งติดผลแล้ว ๙ สัปดาห์ ระยะหนอนทำลายพืช โดยการขบไชกินเนื้ออยู่ภายในผล ทำให้ ผลเน่าและร่วง	๑. ต้องรักษาความสะอาดในแปลงปลูก โดยเก็บผลที่ถูกแมลงวันผลไม้เข้าทำลาย หรือผลที่เน่าออกจากแปลงปลูกนำไปฝังกลบให้มีระดับหน้าดินหนา ๑๕ เซนติเมตร เพื่อลดการสะสมและขยายพันธุ์ของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก ๒. ควรทำการตัดแต่งกิ่งให้โปร่ง เพื่อลดการเกิดร่มเงาในทรงพุ่ม ทำให้สภาพแวดล้อมไม่เหมาะสมต่อการแพร่ระบาดของแมลงวันผลไม้ และให้ศัตรูธรรมชาติมีบทบาทในการทำลายแมลงวันผลไม้ได้มากขึ้น

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๒

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
					๓. ควรห่อผลด้วยถุงพลาสติกหุ้มสีขาว ขนาด ๖x๑๔ นิ้ว ที่เจาะรูแบบช่องรูปสำเร็จมาจากโรงงาน การห่อผลควรเริ่มห่อเมื่อผลมีอายุ ๘ สัปดาห์ หลังดอกบาน ห่อผล ๑ ผลต่อถุง เพื่อป้องกันการเข้าทำลายของแมลงวันผลไม้และหนอนแดง หุ้มทับด้วยกระดาษสมุดโทรศัพท์ห่อเป็นรูปกรวย เพื่อป้องกันแสงแดดทำให้ผิวสวยและเจริญเติบโตเร็ว ๓. ควรติดกับดักโดยใช้สารล่อชนิดเมทิลยูจินอล ผสมสารฆ่าแมลงมาลาไธออน ๘๓% อีซี ในอัตรา ๔ : ๑ โดยปริมาตร หยดลงบนก้อนสำลี ๓-๕ หยดแขวนกับดักในทรงพุ่มสูงประมาณ ๑ เมตร จำนวน ๒ กับดัก ต่อพื้นที่ ๑ ไร่ เพื่อกำจัดตัวเต็มวัยเพศผู้ และสำรวจการระบาดของแมลงวันผลไม้ในแปลงปลูก ถ้าพบปริมาณแมลงวันผลไม้เพิ่มมากขึ้นในกับดัก โดยเฉพาะช่วงที่ใกล้เก็บเกี่ยวควรดำเนินการพ่นเหยื่อพิษโปรตีน ๕. ควรพ่นเหยื่อพิษโปรตีน โดยใช้เหยื่อโปรตีน ผสมสารมาลาไธออน ๘๓% อีซี อัตราเหยื่อโปรตีน ๒๐๐ มิลลิลิตร กับสารมาลาไธออน ๑๐ มิลลิลิตร ผสมในน้ำ ๕ ลิตร เดินพ่นแบบเป็นจุดโดยพ่นทุก ๕ ก้าว พ่นใต้ใบ ทุก ๗ วัน ตั้งแต่ห่อผลเสร็จจนถึงเก็บเกี่ยวผลผลิตหมด ควรพ่นในเวลาเช้าตรู่ซึ่งเป็นช่วงที่แมลงวันผลไม้ออกมาหาอาหาร
	พริก	เก็บเกี่ยว	แมลงวันผลไม้	ตัวเต็มวัยวางไข่ในระยะพริกใกล้เปลี่ยนสี ไปจนกระทั่งผลสุก หนอนกัดกินซ่อนไขอยู่ภายในผล ทำให้ผลพริกเน่า ร่วงหล่น เมื่อหนอนโตเต็มที่จะเจาะออกมาเข้าดักแด้ในดิน	๑. ทำความสะอาดแปลงปลูก โดยการเก็บพริกที่ร่วงหล่นเผาทำลาย เพื่อลดแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวันผลไม้ ๒. ใช้น้ำมันปิโตรเลียมสเปรย์ออยล์ ๘๓.๙% อีซี อัตรา ๖๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร เน้นพ่นที่ผลพริกทุก ๕-๗ วัน ในกรณีพื้นที่ที่พบการระบาดเป็นประจำ พ่นครั้งแรกเมื่อพริกเริ่มติดผล หยดพ่นก่อนเก็บเกี่ยวผลผลิต ๕-๗ วัน

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th

ข้อมูลเตือนภัยการเกษตร

website : at.doa.go.th/ew

๓

สภาพแวดล้อม/สภาพอากาศที่เกิดในช่วงเวลานี้	ชนิดพืชที่อาจเกิดผลกระทบ	ระยะการเจริญเติบโตของพืชในช่วงนี้	ปัญหาที่ควรระวัง	ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ	แนวทางป้องกัน/แก้ไข
ฝนตกต่อเนื่อง และตกหนักบางพื้นที่	ปาล์มน้ำมัน	ทุกระยะการเจริญเติบโต	หนอนหน้าแมว	ตัวหนอนหน้าแมวจะกัดเข้าทำลายใบปาล์มน้ำมัน ตัวหนอนวัยเล็กจะกัดกินผิวใบ เมื่อตัวหนอนโตขึ้นจะกัดกินจนใบขาด ถ้าระบาดรุนแรงใบจะถูกกัดจนเหลือแต่ก้านใบ ทำให้ผลผลิตลดลง ต้นชะงักการเจริญเติบโต และใช้เวลานานกว่าที่ต้นจะฟื้นตัว ถ้าเกิดการระบาดในแต่ละครั้ง จะใช้เวลาในการกำจัดนาน เนื่องจากหนอนหน้าแมวมียหลายระยะในเวลาเดียวกัน เช่น ระยะหนอน และระยะดักแด้ ทำให้ไม่สามารถกำจัดให้หมดในเวลาเดียวกันได้	๓. ใช้สารฆ่าแมลงที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ มาลาไทออน ๘๓% อีซี อัตรา ๕๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ๑. การใช้วิธีกล ๑.๑ ตัดใบย่อยที่มีหนอนหน้าแมว หรือจับผีเสื้อ ซึ่งเกาะนิ่งในเวลากลางวันตามใต้ทางใบปาล์มน้ำมัน หรือเก็บดักแด้ตามใบ และชอกโคนทางใบรอบต้นมาทำลาย ๑.๒ ใช้กับดักแสงไฟ โดยใช้แสงไฟ black light หรือหลอดนีออนธรรมดา วางบนกะละมังพลาสติก ซึ่งบรรจุน้ำผสมผงซักฟอก ให้หลอดไฟอยู่เหนือน้ำประมาณ ๕-๑๐ เซนติเมตร วางล่อผีเสื้อช่วงเวลา ๑๘.๐๐-๑๙.๐๐ น. ซึ่งสามารถช่วยกำจัดการขยายพันธุ์ในรุ่นต่อไปได้ ๒. การใช้ชีววิธี พ่นแบคทีเรีย บาซิลลัส ทุริงเยนซิส (<i>Bacillus thuringiensis</i>) เช่น แบคโทสปิน ดับบลิวพี อัตรา ๓๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ซึ่งเชื้อแบคทีเรียนี้สามารถทำลายกลุ่มหนอนผีเสื้อทำลายปาล์มน้ำมัน และไม่เป็นอันตรายต่อแมลงที่มีประโยชน์ ๓. การใช้สารเคมี เริ่มพ่นสารฆ่าแมลงเมื่อพบหนอนเข้าทำลายบริเวณผิวใบ เฉลี่ย ๒๐ ตัวต่อทางใบ สารฆ่าแมลงที่ใช้ คือ คาร์บาริล ๘๕% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๑๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือแลมบ์ดา-ไซฮาโลทริน ๒.๕% อีซี อัตรา ๑๐ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร ๔. การใช้วิธีผสมผสาน ๔.๑ การใช้กับดักแสงไฟล่อผีเสื้อในช่วงที่ดักแด้กำลังออกเป็นผีเสื้อ สลับกับการใช้สารฆ่าแมลงหรือเชื้อแบคทีเรียในช่วงเป็นหนอนวัยเล็ก ๔.๒ การใช้เชื้อแบคทีเรียสลับกับการใช้สารฆ่าแมลง

คณะทำงานพยากรณ์และเตือนภัยศัตรูพืช กรมวิชาการเกษตร

email : ew@doa.in.th